

Utraciło moc obowiązującą

2,003/1.

(Dz. U. R. P. z dn. 30.IV. 1929 r. № 28 poz. 280)

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 29 marca 1929 roku

o wprowadzeniu obowiązku legalizacji nowych, naprawianych i sprowadzanych z zagranicy narzędzi mierniczych niektórych rodzajów przed przeznaczeniem ich do sprzedaży lub oddaniem do użytku.

Na podstawie art. 18 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. r. 1928 № 72 poz. 661) zarządzam co następuje:

§ 1. Obowiązkowi legalizowania przed przeznaczeniem do sprzedaży lub oddaniem do użytku podlegają nowe (nowowyrabiane) narzędzia miernicze wyrobu krajowego następujących rodzajów:

- 1) przymiary bławatne,
- 2) suwaki miernicze zwyczajne (do mierzenia średnic okrągłego materiału leśnego),
- 3) przyrządy do mierzenia wzrostu ludzi i zwierząt,
- 4) przyrządy do pomiaru powierzchni skór,
- 5) pojemniki zwyczajne,
- 6) pojemniki dokładniejsze,
- 7) menzury zwyczajne (cylindry miernicze),
- 8) przyrządy do odmierzania płynów,
- 9) przyrządy miernicze do mleka ze skalą pływakową,
- 10) posiadające oznaczenia miary (wzorcowane) bańki (konwie) do mleka,
- 11) odważniki użytkowe zwyczajne,
- 12) odważniki użytkowe dokładniejsze,
- 13) wagi dźwigniowe z wyjątkiem a) wag dostosowanych do celów, wymagających dokładności wyższej od przepisanej dla wag handlowych dokładniejszych, b) wag uchylnych do listów i chemikalijskich o udźwigu do 50 *dkg* włącznie i c) wag automatycznych (przepływomierzy, np. typu „Chronos”, „Libra” i t. p.),
- 14) wagi sprężynowe pomostowe,
- 15) gazomierze do gazu sztucznego,
- 16) gęstościomierze zbożowe (przyrządy do mierzenia masy właściwej czyli gęstości zboża w stanie zsypanym),
- 17) liczniki energii elektrycznej,
- 18) transformatory miernicze.

§ 2. Narzędzia miernicze, wymienione w § 1-ym, tych rodzajów, których legalizacja, w myśl odnośnych przepisów, odbywa się nie na miejscu ich ustawienia

Przepisy obowiązujące w miernictwie.

Czasopismo wydawane przez Główny Urząd Miar.

Warszawa, dnia 10 maja 1929 r.

Układać w porządku wielkości liczb tytułowych.

Cena 20 groszy.

№ 471.

lub stałego używania, powinny być zalegalizowane przed oddaniem ich do sprzedaży, przyczem do uzyskania legalizacji obowiązany jest wytwórca. Wypuszczenie takich narzędzi mierniczych z wytwórni przed zalegalizowaniem może nastąpić tylko za zezwoleniem władz legalizacyjnych. Sprzedawcom wyżej wskazanych narzędzi mierniczych wolno je przechowywać na sprzedaż i sprzedawać tylko z nienaruszoną cechą legalizacyjną, choćby z taką, której ważność wygasła.

Jeżeli nabywcą liczników energii elektrycznej wyrabianych w kraju jest elektrownia, uprawniona do legalizacji liczników energii elektrycznej, to liczniki te mogą być przez wytwórcę dostawione elektrowni niezalegalizowane.

§ 3. Narzędzia miernicze, wymienione w § 1-ym, tych rodzajów, których legalizacja, w myśl odnośnych przepisów, odbywa się na miejscu ich ustawienia lub stałego używania, wolno przechowywać na sprzedaż niezalegalizowane, lecz tylko legalne w rozumieniu art. 11 dekretu o miarach z dn. 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. r. 1928 № 72 poz. 661). Narzędzia te powinny być zalegalizowane przed oddaniem ich do użytku, przyczem do uzyskania legalizacji tych narzędzi obowiązany jest dostawca. Legalizacja wag fundamentowanych może być uzyskana zarówno przez dostawcę, jak i przez nabywcę wagi. W wypadku, gdy dostawca nie przyjmuje na siebie obowiązku uzyskania legalizacji wagi fundamentowanej, winien niezwłocznie zawiadomić o tem właściwy okręgowy urząd miar, podając miejsce ustawienia wagi i dokładny adres nabywcy, a w razie zbrakowania wagi przy legalizacji pierwotnej, obowiązany jest doprowadzić ją do stanu godnego legalizowania.

§ 4. Obowiązkwowi legalizowania po naprawie, a przed oddaniem do użytku podlegają narzędzia miernicze rodzajów, wymienionych w § 1-ym, oraz przepływomierze (wodomierze) wodociągowe. Do uzyskania legalizacji obowiązana jest osoba lub zakład, który dokonał naprawy.

§ 5. Obowiązkwowi legalizowania przed oddaniem do sprzedaży względnie do użytku podlegają również narzędzia miernicze rodzajów wymienionych w § 1-ym, sprowadzone z zagranicy przez sprzedawców i pośredników w sprzedaży tych narzędzi.

§ 6. Narzędzia miernicze, o których mowa w § 5-ym, tych rodzajów, których legalizacja, w myśl odnośnych przepisów, odbywa się nie na miejscu ich ustawienia lub stałego używania, powinny być zgłoszone przez importera do legalizacji w ciągu 14 dni od dnia otrzymania ich z zagranicy i mogą być oddane do sprzedaży dopiero po ich zalegalizowaniu. Przechowywać na sprzedaż i sprzedawać takie narzędzia miernicze wolno tylko z nienaruszoną cechą legalizacyjną, choćby z taką, której ważność wygasła.

Jeżeli importerm narzędzi mierniczych jest przedstawiciel w Polsce tej fabryki zagranicznej, która te narzędzia wyrabia, to zamiast wyżej wymienionego 14-dniowego terminu przysługuje mu termin sześciotygodniowy; jeżeli jednak dana fabryka zagraniczna posiada w Polsce więcej niż jednego przedstawiciela, to prawo korzystania z ulgowego terminu przysługuje tylko jednemu z nich.

§ 7. Narzędzia miernicze, o których mowa w § 5-ym, tych rodzajów, których legalizacja, w myśl odnośnych przepisów, odbywa się na miejscu ich ustawienia lub stałego używania, powinny być zalegalizowane przed oddaniem ich do użytku, przyczem do uzyskania ich legalizacji obowiązany jest dostawca (importer). Przechowywać na sprzedaż takie narzędzia miernicze wolno tylko legalne w rozumieniu art. 11 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. r. 1928 № 72 poz. 661).

§ 8. Przepływomierze (wodomierze) wodociągowe wolno przechowywać na sprzedaż i sprzedawać bez ich legalizacji, lecz tylko legalne w rozumieniu art. 11 dekretu o miarach z dn. 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. r. 1928 № 72 poz. 661).

§ 9. Termometry wyrabiane w kraju oraz sprowadzane z zagranicy wolno przechowywać na sprzedaż i sprzedawać niezalegalizowane, lecz tylko takie, które wzorcowane są w legalnej jednostce temperatury (art. 7 dekretu o miarach Dz. U. R. P. r. 1928 № 72 poz. 661), t. j. posiadają tylko skalę stustopniową (Celsjusza).

§ 10. Od obowiązku, ustalonego w §§ 1 i 5 niniejszego rozporządzenia, mogą być zwolnione narzędzia miernicze, rodzajów wymienionych w § 1-ym, których

wygląd zewnętrzny wyróżnia się dostatecznie od narzędzi mierniczych powszechnie stosowanych w obrocie publicznym, lub takie narzędzia miernicze nie odpowiadające ściśle przepisom o warunkach legalizowania, których przeznaczenie umożliwia zwolnienie tych narzędzi od ich legalizowania. Zwolnienia takie mogą być uzależnione od wypełnienia pewnych warunków.

§ 11. Liczniki energii elektrycznej i transformatory miernicze, które w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdowały się na składzie u sprzedawców tych przyrządów, mogą być przechowywane na sprzedaż i sprzedawane bez uprzedniej legalizacji do dnia 1 lipca 1929 r., o ile są legalne w rozumieniu art. 11 dekretu o miarach z dn. 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. r. 1928 № 72 poz. 661).

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z wyjątkiem postanowień §§ 5 ÷ 7, które wchodzi w życie po upływie dwóch tygodni od dnia ogłoszenia, i postanowień § 9-go, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1931 roku.

MINISTER PRZEMYSŁU I HANDLU:

(—) E. Kwiatkowski

MINISTER PRZEMYSŁU I HANDLU:

(—) E. Kwiatkowski

Przepisy obowiązujące w miernictwie.

Czasopiśmi wydawane przez Główny Urząd Miar.

Wydawanie: rok 11 lutego 1930

